

at kunne udnytte de Kriselove for Sønderjylland, som den høje Rigsdag for længst har vedtaget, nemlig Lovene om Oprettelse af den sønderjydske Hypoteklaanefond og den sønderjydske Laanekasse. Forudsætningen for, at disse synderjydske Love kan faa praktisk Betydning, er, at de i Dag foreliggende Lovforslag saa hurtigt som muligt ophøjes til Love.

Indenfor Udvalget har der været delte Meninger om Lovforslagene, og der foreligger ikke en enstemmig Indstilling om uændret Vedtagelse. Det, hvorom der for Konkurslovens Vedkommende har hersket Uenighed, er § 2, som bemyndiger Skifteretten til at udsætte Behandlingen af en indgiven Konkursbegæring i 14 Dage ad Gangen, dog ikke ud over 8 Uger. Jeg har for mit personlige Vedkommende næret nogen Betænkelse ved denne Bestemmelse, men jeg maa dog formene, at der ved den Tilføjelse, den fik i det andet høje Ting om, at Skifteretten kan gøre Udsættelsen afhængig af, at Skyldneren undergives Tilsyn af en dertil af Skifteretten beskikket Mand, til hvem han vil have at aflægge Regnskab for sine Dispositioner, maa være skabt Betydning for, at en Debitor i denne fredlyste Periode ikke foretager Dispositioner til Fordel for en enkelt Kreditor eller enkelte Kreditorer.

Med Hensyn til Lovforslaget om Tvangsakkord udenfor Konkurs har der i Udvalget saavel som i Folketingsudvalget været fremsat Ønske om, at § 3 slettes. Denne Paragraf gaar ud paa at lempe Betingelserne for Opnaelse af Tvangsakkord udenfor Konkurs. Jeg har ligeledes paa dette Punkt næret nogen Betænkelse. Ihvorvel jeg staar paa det Standpunkt, at den gode Moral i alle Erhverv kræver som det normale, at Debitor efterkommer sine Forpligtelser fuldt ud, har Livet i Praxis belært os om, at det er saavel i Debtors som Kreditors Interesse, at der under særlige Forhold gives Debitor Adgang til at faa en Ordning, opnaa Tvangsakkord uden forudgaaende Konkurs. Tvangsakkordlovens Hovedbetydning ligger nemlig ikke i, at man i Henhold til den kan opnaa saa og saa mange Tvangsakkorder om Aaret, Hovedbetydningen ligger i det indirekte, at den Adgang, der er givet Debitor til under visse Betingelser at opnaa Tvangsakkord, har givet Anledning til, at der nu afsluttes uhyre mange frivillige Akkorder, d. v. s., at Tvangsakkordlovens store Betydning ligger i de frivillige Akkorder.

Hvad nu angaar selve Lempelsen af Betingelserne for at opnaa Tvangsakkord

uden Konkurs, fremgaar det af Betænkningen fra det af Folketinget i sin Tid under Behandlingen af Tvangsakkordloven af 1905 nedsatte Udvalg, at de i det foreliggende Lovforslag fastsatte Betingelser allerede har været paa Tale den Gang; man har haft Valget mellem de nugældende og de foreslaaede Regler og har valgt de første, det vil sige, man har foretaget et Skøn. Om dette Skøn saa har været rigtigt eller ej, lader sig meget vanskeligt bevise, særlig fordi Lovens Betydning for det praktiske Erhvervsliv, som jeg nævnte før, ligger mere i det indirekte end i det direkte. Da der nu for Øjeblikket fra Debitorernes Side — og man bør ikke glemme, at som oftest vil Debitor i denne Forbindelse være den svage Part — foreligger Krav om at lempe Reglerne, efter min Mening kun uvæsentligt, mener jeg, at man ikke bør modsætte sig dette, og jeg skal med disse Ord tillade mig at indstille begge de foreliggende Lovforslag til uændret Vedtagelse.

J. Chr. Møller: Til Lovforslaget om Tvangsakkord udenfor Konkurs har det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) og jeg stillet et Ændringsforslag. Den gældende Lov, der jo har haft Gyldighed siden 1905, kan ikke siges at være oprøvet, og der har saa vidt mig bekendt ikke i de mange Aar lydt en eneste Klage over, at de i Lovens fastsatte Procenter har virket uheldigt eller har forhindret en eneste Akkord i at blive afsluttet i Henhold til disse Regler. Jeg mener derfor, at der skal gode og vægtige Grunde til for at gaa til en Forandring af Loven, og saadanne Grunde foreligger efter min Mening ikke. Den højtærede Minister udtalte ogsaa ved Forelæggelsen den 19. i forrige Maaned, at det i Virkeligheden var en Skønssag, om den Procent, der her er foreslaaet, eller den, der i Øjeblikket er fastsat, var den rigtige. Men hvorfor saa forandre en Lov bygget over et Skøn, særlig naar de forskellige interesserede — jeg kunde her nævne Industriraadet, Grosserer-Societetet, Kreditforeningernes Fællesudvalg og Akkordretten — stærkt har udtalt sig derimod.

Saa vidt jeg har forstaaet, er det særlig § 2 a., det gælder om at faa gennemført i en Fart, og jeg ønsker i denne Forbindelse at udtale, at naar Folketinget har haft over 2 Maaneder til at behandle dette Lovforslag i, kunde man jo nok have bevilget Landstinget i hvert Fald det halve af den Tid, Folketinget har haft. Det er næsten blevet Coutume, at de Lovforslag, der kommer her til Landstinget fra Folketinget, skal gøres